

Очуденъ народътъ ги гледа —
И тѣ ли мечтаятъ побѣда?
Огъ тѣзи ли нѣщо очакватъ
Достойни салъ да се оплакватъ?

Тѣ маса тълпа сж страхлива;
За походъ, война ги не бива . . .
Тѣй шепнатъ си всички събрани,
И нѣма обиди, закани.

За люгъ бой не сж тѣ достойни,
Не знаятъ тѣ подвизи бойни;
Но знаятъ да колятъ дѣцата,
Да грабятъ, да палятъ селата,

Дѣла да извършватъ позорни,
Злодѣйства нечути дивашки,
Тѣзъ сжщитѣ роби покорни,
„Културнитѣ“ воини влашки.

Наведени, дребни и блѣди,
Вървѣха тѣзъ хищни съсѣди,
Въ обилень потъ цѣли обляни . . .
Но нѣма обиди, закани!

София.

Ведбалъ.

Край Вардара.

Край Вардара, въ нивята изкласили
Обилно, цвѣтъ до цвѣта аленѣе
Отъ маковетѣ пищно разцвѣтѣли,